

ՏԱՍՆԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԱՅԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կէս տարեկանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրուում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրացիք դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Маяк»

Խմբագրատանը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունուում է ամեն լիզուով:

Յայտարարութիւններ համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱՎՈՒԹԻՒՆ

Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ խմբագրին:
Ներքին լուրեր:—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նա-
մակ Գերմանիայից: Արտաքին լուրեր:—ՀԵՌՈՒ-
ԳԻՐՆԵՐ:—ՑԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲԱՆԱՍԻ-
ՐԱՎԱՆ: Մի կտոր իմ յիշատակարանից:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Գանձակ, հոկտեմբերի 16-ին

«Մալա» լրագրի № 66-ի Գանձակի նամակագիրը
կամենում է իմանալ իմ ձեռքով մի աղքատ օրի-
որի համար ժողոված գումարի մասին: Արդարեւ
ես այս տարի, բարեկեցիկս լինելու օրերում, ժո-
ղովցի Գանձակի իմ ծանօթներէն մի աղքատ
օրիորդի մարդու տալու համար մի գումար ժողովածս
էր բոլորով երեսուն կոպէկ: Այդ չնչին գումար-
ը տեսնելով, որ շատ քիչ է, ըստ որում պէտք
էր հարկեր ռուբլի, դիմելի տեղադրուող աղքատաց
ինամարկութեան ընկերութեան օգնութեանը,
որը իր կողմից ես կարեկցելով ատեն տամ
և հինգ ռուբլի, ընդամենը երեսուն հինգ ռուբլի
երեսուն կոպէկ: Բայց որովհետեւ յիշեալ օրիորդի
պատկը ինչ ինչ պատճառով չեղած, վաճառքի ես
իմ մօտիս երեսուն հինգ ռուբլի երեսուն կոպէկը
առաջարկելով աղքատաց ինամարկութեան ընկե-
րութեանը, ինչորեք իրեր աւանդ պահել այն նը-
պատակաւ, որ յիշեալ օրիորդի պատկման
ժամանակ դարձեալ ծախս անէ նրա վրա, այս մի
և նոյն նպատակով ժողովում էր և իմ եղբայր
Յովհաննէսը, բայց թէ նա ճիշդան է ժողովել և
ինչ է արել, ինձ յայտնի չէ:
Յարգել խնդիր, ես յոյս ունեմ իմ այս փոք-
րիկ պատասխանը կարժանացնէք ապագութեան,
միանայնակ, նպատակով ինչպէս փող տուող
պարսկներին, որոնց իմ խորին շնորհակալութիւ-
նըս եմ յայտնում, նոյնպէս և այդ գործով հետա-
քըրկողներին:

Արախմ Ա. Սահակեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՐԵՐ

Մեր լուրեր ենք որ տիկին Սախարովա-Արա-

ԲԱՆԱՍԻՐԱՎԱՆ

ՄԻ ԿՏՈՐ ԻՄ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻՑ

Ընթերցողը յիշում է պ. Անդրեաս Արծրունու
դասակցութիւնը, յիշում է նոյնպէս նրա առի-
թով 9-րդ Ա. առաջնորդը, բայց որպէս դի-
մաւոր լուր տալու օրինակ ընթերցողի մէջ վերջինիս
արդար յանգիմանութիւնը կրկնում եմ այստեղ
գրելի նոյն յօդուածը: Հազարաւոր մարդանոց կա-
րգէք պատահել, որոնք արտի խորքից հառա-
չում են, ասելով, որ մեր հին երգերից շատերը
կենդանի են, ուրիշ դրա նման չան-
րանք, չարհիւ նախնիների անուշադրութեան
անհետացել են իսպառ: Կրկնում եմ, իւրա-
քանիւր քաղաքիստում առիթ կուտենաւ հառ-
դիպելու աղափոխներին, բայց այդպիսիները
նկատելով շատ բաներ որոնք իրենց համար
անհետաքրքիր են, անարժան են համա-
րում ի լոյս ածելու: Իւրաքանչիւրին հարկաւոր
է և հարկաւորութեան է ծանաչել գիւղը ու գիւ-
ղացուն, կան մարդիկ որոնք իրենց ամբողջ կենսը
նուիրել են ժողովրդի ուսումնասիրութեան գոր-
ծին, մեղմանում դեռ այդ չը կայ, ուստի իւրաքանչիւ-
րի պարտքն կարելոյն չտի է նպատակ այդ գործին,
զաւ կարելի է ասել, բարոյական պարտքն է ամեն-

չիձէ չուտով խաղալու է հայերէն լեզուով, հայոց
խմբի հետ միասին: Նա մասնակցելու է Հացի
և Ջրի պիւնայի մէջ: Հաւատացած ենք, որ հա-
յոց հասարակութիւնը կը շտապէ ներկայ գտնու-
մել այն ներկայացմանը, որի մէջ մասնակցելու է
տաղանդաւոր դերասանուհին:

Հայ-թատրոնական ընկերութիւնը ինչորում է
մեզ տալէ հետեւալը: Հայ դերասանական ընկե-
րութիւնը վառանման է յայտնել, որ ամեն
հինգշաբթի օրեր նա տալու է, այսօրվանից ըս-
կանք, ներկայացումներ: Այժմ տալու է 5 ներ-
կայացում մի բաժանորդագրութեամբ (արժեք միւս-
տով) հետեւալ պիւնայներէն բաղկացած. 1) «Փա-
րիզի աղքատներ», 2) «Աւազակներ», 3) «Գործ-
դուլեան Ա. երկուրդ (Ֆրանց Մօրթ)», 4) «Այլը-
նիկաղ աստղ», 5) «Հացի և Ջրի» (երկու վերջին-
ները վարժիկներ են), 3) «Այլընիկաղ Բ.», 4) «Գործ Գալ-
Ֆայեանի», 5) «Էլի մէկ զօհ» (նորից խմբագրված) և
5) «Տարուիք» Մօլիէրի և Լուրկանի երգ: Տեղե-
րի գինը պակասեցրած է: Գիմել թատրոնի կա-
սալին:

ԲՈՎԱՆԱՅ ԳԱՆԱՅԱՐԵԼԱՆԵՑ ԳԻՄԵԼ Է ԻՐ ԲԵ-
նակարանը: Այժմ նա կենում է Դօմօ-Բերուտով-
սկայա փողոցում, պ. Միլեւսոյի տանը, պ.
Ստարիկով տան դիմաց:

«Երևանի Յայտարարութիւններ» թերթը, խօսե-
լով «Մշակի» № 146 մէջ տպված առաջնորդող
յօդուածի մասին, որ գրված էր «Новое Время»
լրագրի յօդուածի առիթով, հետեւալ համակար-
կան խօսքերով է վերջացնում իր նկատողու-
թիւնը: «Այդ յօդուածը վերջինիս լրագրին մի
զեղչելի պատասխան է, որ Սովորիներին և
Սօլաւանիներին, ինչպէս հասարակօրէն ասում են,
ընդհանրապէս է ցիւտ, մէջ բերելով և հաստատուն
փաստեր:

«Երևանի Յայտարարութիւններ» թերթը հա-
ղորդում է, որ 11-ին հոկտեմբերի, ժամը 4-ին
կէսօրից յետոյ, Երևանը բաղդ օճեցաւ ընդունել
կողմնակա կառավարչապետին: Քաղաքը ընդու-
նեց բարձր հիւրին երաժշտութեամբ, գունա-
յով և ճրագաւառութեամբ: Խուռն բազմութեան
ուրախ տրամադրութիւնը, կենդանութիւն էր տա-

րի համար: Դատերը անցողակի նայելով զեղի-
վրա, կարծում են, որ վերջինս անփութիւն է մը-
նում: Կարծում են, որ զիւրապէս զերծ է այն փո-
փոխութիւններից, որոնց անգագար ենթարկվում
է քաղաքային: Բայց այդպէս կարծել կը նշանա-
կէր՝ չարաչար սխալվել: Պատմութիւնը վկայում է,
որ սկսած հին ժամանակներից մինչև մեր օրերը
ամենայնպէս ժողովուրդներն անգամ ամենա-
կառար անկեղծներում ենթարկված են եղել ու-
շառնաւորում են լինել ժամանակի փոփոխութիւն-
ներին, իւրաքանչիւր փոքր ի շատ արագ գիւղա-
ցու համար այն անսովոր հակառակ ու միևնույն
ժամանակ ընդդէմ են նորութիւնները, որոնք օրեց-
օր նկատելի փոփոխութիւններ են մտցնում նրանց
մէջ, որ սովորութիւն է դարձել հետեւալ ֆրազը-
«բայց, դու չես մեղաւոր, մեղաւորը ժամանակն
է, անիծեալ լինի ժամանակը»: Ինչուի փոփո-
խան մասին, որի համար վկայում է նոյնպէս պատ-
մութիւնը, միայն այնքանը կասեմ, որ մեր գիւ-
ղի բարբառը բաւականին նոր բառեր է ընդունել
և շատ էլ հիններից կորցրել, այնպէս որ ինչպէս
ասում էր մէկը, «թէ մեր պատկերից մէկը յարու-
թիւն առնել, անշուշտ կը դարձանար, երբ շատ
բաներ իրեն անհասկանալի թւէին»:

Մեր այս տարի «Մշակ»-ի № 14-ին մէջ խօսելով
ճաթեւ վաճարի մասին, ասեցինք, որ շնորհի մի բա-
նի անձանց անհոգութեան, ապագայ սերունդը այդ
թանգազին հաւթիւնը տեսնելու բաղդից զուրկ կը

լին քաղաքին: Միւս օրը իշխան Գոնդուփ-Կօր-
սակով այցելեց բերդի ուսուցչի եկեղեցին, տեսաւ
զօրքերը, յետոյ այցելեց հայոց հոգևոր դպրոցը,
հայոց եկեղեցին, թուրքաց մէխը, քաղաքի դիմ-
նաղխան, ուսուցչական սեմինարիան, ուսուցչ և
հայոց օրիորդաց դպրոցները և ըստ երևոյթին
զոհ մնաց այս բոլորից: Իշխանը բարեհաճեց ըն-
դունել քաղաքի և աղանակների կողմից նրան
տուած ճաշը քաղաքային կուրում: ճաշին հրա-
ւիրված էին 120 հոգի: ճաշի ժամանակ քաղա-
քագլուխը շնորհակտեց քաղաքի կողմից նրան
պայծառափայլութեան զարուստը և մի զեղչելի
ստեղծարարութեամբ բացատրեց թէ քաղաքը ինչ
բարիքներ է սպասում իշխանից: Իշխանը, ինչպէս
հայտնում է Երևանի թերթը, համառօտ և ազդու
կերպով պատասխանեց քաղաքագլխին համարեա
հետեւալ խօսքերով: «Շնորհակալ եմ այն համա-
կրթիկներին, որ քաղաքը ցոյց տուց ինձ, խոս-
տանում եմ ձեզ օգնական և պաշտպան լինել
ձեր այն բոլոր խնդիրների իրագործութեանը,
որոնք հակառակ ձեռն լինի պետութեան օրէնքնե-
րին և շահերին և որոնք օգտակար կը լինեն Երե-
ւանի ամբողջ հասարակութեանը առանց խտրու-
թեան կրօնի և ազգութեան»: Բազմաթիւ կենաց-
ներին իշխանը պատասխանեց ջերմանալով կեր-
պով, ցանկանալով ամբողջ Երևանի նահանգին
առաջադիմութիւն և բարօրութիւն: Ճաշկերպից
յետոյ մօտ կէս ժամ իշխանը իր համար պատ-
րաստած սենեակում սուրճ վաշելով, խօսակ-
ցում էր գլխավորապէս քաղաքագլխի հետ, քաղա-
քային վերաբերեալ գործերի մասին: Իսկ հետե-
ւալ օրը, հոկտեմբերի 13-ին, ժամը 8-ին առաւօ-
տեան, կառավարչապետը ուղևորեց կրկին զեպի
Թիֆլիս:

Պ. Արէլ Ազրեւսեանց մեզ գրում է, որ մի քա-
նի երիտասարդներ դիտաւորութիւն ունեն նուի-
րել մի յայտնի գուժար, յոճովար ամառն պ. Բաֆ-
ֆիի քանդակ հինգ ամառ յօրհաւանը կատարելու
համար: Պարտը յոյս ունի, որ շատերը կը միա-
նան այդ երիտասարդների հետ, վերջինիս դի-
տաւորութիւն իրագործելու համար:

ԲԱՎՈՒՆՑ մեզ գրում են, որ հոկտեմբերի 19-ին
անցաւ չարագործներ մի թուրք երիտասարդին
սպանելին Բագուի արևմտեան կողմում:

Լինի Նոյնը կը պատահէ մեզ, եթէ միջ չը ինա-
յնեք: Յիշեցէք Հ. Ալիշանի (Ղեւոնդ) գործը և դուք
կը գովէք, որովհետեւ արժանի է: Այժմ երբ փոփո-
խութիւնների զոյգութիւնը պարզ է, ես այն պարզ է թէ
ժամանակը կանում է ամեն ինչ, պէտք է մեղման
ամեն մէկը իր սուր պարտականութիւնը համարի
ապաստել ժամանակի հոսանքին այն ամենը, որը
թանգ է մեզ համար, և այդ է պատճառը, որ
յաջող զեպից օգտու քաղաքով, պիտի տեսնել
նկարածը ու լսածը թղթի ու թանաքի միջոցով
անմահացնել: Միւրիւ ընթերցող՝ այդ հիման վրա,
որպէս զի ճանապարհորդական տպաւորութիւններս
չուտով չը ջնջվին, կաղնիքի նախապէս մի ան-
նախանձ յիշատակարան, որ միջադրում է իմ այն
ամենը, ինչ որ տեսնում էի, եթէ ոչ ուրիշների
նուրը ճաշակին բաւականութիւն տալու, զոհե իմ
ազատ ժամերս ընթերցանութեամբ անցկացնելու
նպատակաւ: Այն իմ յիշած յիշատակարանից մի
փոքր քաղաքած եմ անում, որով յոյս ունեմ կա-
րող եմ գլխի մի կարճ միջոց, ընթերցողիս ուշադրու-
թիւնը գրաւել, այն ընթերցողիս, որը ցանկու-
թիւն ունի իմանալու թէ որպիսի մարդիկ կան
Մեզրը կողմերում, կամ նախկին Հայաստանի
Արեւի կողմում մասում: Այդ կողմերը և մի քանի
գործ, նման տեղեր, որտեղ բաղդ և առիթ եմ ու-
նեցել լինելու, այնքան հեռու են կանոնաւոր ճա-
նապարհներից, որ ոչ ոք մինչև օրս չէ ցանկացել
նայել զեպի այդ անկեղծները: Եթէ այս անգամայ

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԳԵՐՄԱՆԱՅԻՑ

Հալեքշտադ, 12-ին հոկտեմբերի

Որքան և լաւ գաղափար կազմած լինեն Գերմա-
նիայի մասին հեռաւոր հայերը, այնու ամենայնիւ
հաղիւ թէ կարողանան զէթ մի հարկերից մա-
սը երեւակայել այն բոլոր կատարելագործութեանց,
որ ամբողջում է իր մէջ այս ծաղկած երկիրը:
Ամենահասարակ առօրեայ երևոյթներից մի-
նչ և ամենաարժեք, ամենահասարակ արհեստից
մինչև ամենաբարձր գաղափարականը, ամեն
մի քաղաքիստ, ամեն մի վայրիկեան ի մեզ հա-
մար օրինակելի կողմերով: Եթէ մէկը տաք տա-
րի Թիֆլիս, մի հինգ տարի էլ Մօսկւա և Պետեր-
բուրգ անցկացնելուց յետոյ դա Գերմանիայի,
թէկուզ ամենափոքր քաղաքը, դարձեալ նա կը զգայ
իրան բոլորովին մի նոր, տարբեր աշխարհում,
ամեն կողմը կատարելագործութիւն, դերազանցու-
թիւն, գաղափարական իրագործութիւն է տես-
նում: Սկզբում մարդ իրան երազի մէջ է կարծում: Ան-
հարկին համարելով ամեն մի հետաքրքիր երևոյթ
լրագրով յայտնել, կամենում եմ միայն մի երկու
խօսք ասել ուսումնարանների մասին:

Այս ամառ երբ ժամակաւորութեան լէկցիանե-
րը դադարեցան մի ամիս ժամանակով, ես ազատ
ժամանակ գտնելով շրջից Գերմանիայի զանազան
քաղաքները՝ Բեռլին, Մագդեբուրգ, և այլն այն-
տեղի ժողովրդական (Volks Schule) և քաղաքային
(Bürger Schule) ուսումնարանների ներքին կազ-
մակերպութեան հետ ծանօթանալու նպատակով:
(այդ իրաւունքը յատկապէս ձեռք էի ինքած լու-
սաւորութեան նախապարտութեան միջոցով):

Գերմանիայի իսկական փայլը նրա տարրական
ժողովրդական և քաղաքային ուսումնարանները
պէտք է համարել: Գիտութեան փառաւոր ծաղի-
ման բուն պատճառը ոչ թէ համալսարանը պէտք
է համարել, այլ գաղափարականի չափ կատարե-
լագործված տարրական ուսումնարանները: Այս
ուղի տարբերակն ուսուցչական և ուսուցչական
ուղի տարբերակն ուսուցչական և ուսուցչական
ժողովրդական հասարակ են մօտաւորապէս Թիֆլիսի
Երևանեան ուսումնարանի մինչև 5 կամ 6 երկու
դասարան ծրագրին:

Երբեք հասարակութիւնը կը շարժե-
նթերցողներէ մէջ, խոստանում եմ միւս անգամ
ներքէ ամբողջապէս նկարագրել միւս ճանապար-
հորդութիւններ:

Գեո. անցեալ ամառ մեր մէջ միտք էր
ծագել տեսնել այն լուսնային մի քանի լը-
ճակները, որոնց հրաշալի դիւրը վաղուց անտե-
լուում էինք ականատեսներից, բայց այդ միտքը
միայն այս արձակուրդների մասամբ կարողա-
ցանք իրագործել: Ուզում էինք հենց վարդա-
վառ օրը յուլիսի 24-ին, դուրս գալ, բայց տօ-
նի պատճառով յետաձգեցինք մինչև միւս օրը:
Առաւօտեան ժամը 4 1/2-ին, դու Արագածի դա-
զմին անգամ չէր տեսնում արեգակնային ճառա-
գայլները, ես և միւս երեւակայ քնած էինք էյվա-
նում, գետնի վրա: (Էյվանի երեք կողմից պատ
է զնազած, իսկ առաջը բոլորովին բաց է): Յան-
կարծ, որոնք մտիցնին, կարծես մի նկար յաղոր-
բան անցնին, ու չը դարձրին, բունս յաղորդեց,
բայց չի միւս կաթիլները, երեսիս վրա ընկնե-
լով, դարձեցին ինձ: Ի՜նչ եմ տեսնում, մեր
բարեկամահայներից մէկը «ամբողջ-ը») ձեռքին,
սառը ջրով լիքը, այս կողմ, այն կողմ է սրա-
կում: Վեր ես կենում և իբրեւ հին սովորութիւն-
ների հնազանդ որդի, մի և նոյն կերպով դու ես
վարվում: Մի փոքր յետոյ, կը տեսնէք, որ կանայք

*) Կոթաւոր պղնձէ աման է:

Գերմանական օրինաց (գիրք II. գլ. 12. § 43-ի) համաձայն ամեն մէկ հայր իր որդուն վեց տարեկան հասակից մինչև 14 տարին լրանալը պէտք է ուսումնարան ուղարկէ։ Ուրեմն ուղեւոր, չուղեւոր պէտք է իւրաքանչիւր դեռ ութ տարի ուսանի. (պարտազանցը մեծ տուգանքի է ենթարկուում գլ. 12. § 44.)։ Առաջինից մինչև հինգերորդ ուսման տարին տղայք և աղջկերք նստած են խառը մի և նոյն դասատան մէջ, այնուհետև դատ զատ։ Այդպիսի երկսեռ դասատաներում դասատուները կատարվում է շատ յաջող. մի և նոյն ժամանակ խնայողութիւն է լինում ժամանակի և դրամի։ Կան այնպիսի ժողովրդական ուսումնարաններ, որոնք, ինչպէս և բոլոր ժողովրդական ուսումնարանները, 8 տարեկան ընթացք ունեն, 8 տարեկան ծրագիր ունեն, բայց այդ ամբողջ ութ տարեկան ընթացքը պէտք է աւանդվի մի դասատան մէջ։ Մի դասատան մէջ նստած են ութ բաժանմունք և այն բաժանմունքը, որ տառերը նոր է սկսում և այն բաժանմունքը, որ Գեթիէ և Շիլլերի դրամաներն են քննում։ Մի և նոյն ուսուցիչը մի ժամկէտ մէջ այդ ծայրայեղութիւնը պէտք յաջողութեամբ կատարի, առանց մանկավարժական մի որ և է օրէնքի հակառակ դրոժելու։ Եւ այդ կատարում է շատ յաջողութեամբ գերմանական ուսուցիչը։

Գերմանական ժողովրդական ուսուցիչները պատրաստում են ուսուցչական դրամաները, որոնց թիւը հարիւրի է հասնում։ Հալլէի շտապի ուսուցչական դրամանցը առաջագոյններիցն է։ Սա հիմնված է սրանից 105 տարի առաջ, 1778 թիւին։ Ուսուցչական դրամանցը բաղադրի առաջին չինութիւնն է իր հոյակապութեամբ և մեծութեամբ։ Ունի երեք լսարան, հարիւր ուսանող, որոնցից 88 գիշերօթիկ են և վճարում են տարեկան 180 մարկ։ Պարագմունքը լինում է առաւօտեան 7 ժամից մինչև 12 ժամ և կէսօրից յետոյ երկու ժամից մինչև 4 կամ 5, 6, 7։

Իւրաքանչիւր 6 ուսանող իր համար ունի առանձին պարագման սենեակ, երկու սենեակ էլ 12 երթեկէի համար է նշանակված։ Գլխաւոր առարկաներն են, 1. Պատմութիւն մանկավարժութեան, 2. Մէթօդիկա, 3. Հոգեբանութիւն, 4. Լոգիկա։ Գլխաւոր տեսուչ և մանկավարժութեան ուսուցիչը Քէրն է։ Ով փոքր ի շատ է ծանօթ է մանկավարժութեան հետ, նա անպատճառ պէտք է և Քէրնի առաջը լսած լինի. սրա բաղադրի աշխատութիւնները թարգմանված են զանազան եւրոպական լեզուներով. «Պարակցիս» կոչված մեթօդիկայի ձեռնարկը 9 լեզուով թարգմանված է. գերմանական համարեա բոլոր ուսուցչական դպրոցներում դա է իբրև ձեռնարկ ընդունված։ Քէրնի գլխաւոր արժանատւորութիւնը այն է, որ կենսական անմիջապէս կազմած լինելով իր մեթօդիկան շատ յաջողութեամբ գործադրվում է, իրականացնում է, այն ինչ Հերբարդեանը փիլիսոփայութեան վրա հիմնված լինելով, գործադրութեան մէջ շատ անյաջող է եղել, ուսումնական և գերմանական մէջբերողեան մանկավարժութիւնը մնալով միայն իբրև գիտու-

թեան զարդ, ժամանակի վաղօրեայ ծնունդ, ուսուցչական դպրանոցներում էլ աւանդվում։

Քէրն ինքը լինելով մանկավարժական գիտութեան ստեղծող, ոչ մի ձեռնարկ չէ գործ դնում. մարդկային բաղադրութեան կենսական նրա ձեռնարկը։ Վերջում է մի շարք առօրեայ երեւոյթներ, բացատրում է նրանց պատճառները՝ և հոգեբանական, մանկավարժական օրէնքներ է դուրս բերում։ Ուսանողները ևս իւրաքանչիւր հետեւալ դասի համար ամեն մի հոգեբանական օրէնքի համար պէտք է մի շարք օրինակներ ունենան հանդերձ սեպական բացատրութեամբ։ Ամենաբարձր հոգեկան երեւոյթները՝ ինչ էլ դատողութիւն, ճշմարտութիւն, կրօն... բոլորը նկարվում է տախտակի վրա և այնքան մատչելի կացուցանվում, որ... չը նայելով իր խոնարհված տարիներին (մօտ 60 տարեկան է նա) դասախօսում է ամենայն աշխուժութեամբ, եռանդով, տաքացած, մի և նոյն ժամանակ լի ուրախութեամբ, հետաքրքրութեամբ և սիրով։

Քէրն է դասախօսում և կրօնը. այդ առարկան այստեղ այնքան բաղադրութեամբ, լի հոգեկան աշխարհի ճշմարտութեամբ մի առարկայ է ներկայանում, որ առաջին տեղին է բռնում։ Ամեն մի բառի տակ, որքան խոստում, որքան փիլիսոփայական վարդապետութիւններ, որքան բարոյականի սկզբունք են թաղված։ Որքան մարդ աւելի է մտածում, այնքան աւելի և աւելի են բացվում նրա առաջ այդ անհուն բարոյական փիլիսոփայութեան քանդարները։ Ամեն մի բառ, ամեն մի դէպք հոգեբանօրէն քննում է Քէրնը։ Ուսանողները ոչ մի առարկայի, ոչ մի դասի ժամանակ այնքան չեն խորասուզվում, այնքան մտաւորապէս չեն տանջվում, ինչպէս այն ժամանակ, երբ նրանց կրօնի դասին հարցեր է առաջարկում Քէրնը։ Կրօնի այդպիսի աւանդումը են աւելի զարգացողական դաս, քան թէ մինչև այժմ իմ կարծած բոլոր միւս մեթօդիկական առարկաները։

Ուսուցչական դպրանոցի ստորին յարկում գտնվում է երկու ուսումնարան, մէկը քաղաքային ուսումնարան (Bürger Schule), միւսը ժողովրդական ուսումնարան (Volks Schule). իւրաքանչիւր ութ տարեկան ընթացքով։ Երկուսում ևս աղաք և աղջիկներ միասին են նստած։ Քաղաքային ուսումնարանի իւրաքանչիւր դասատուն առանձին է, այն ինչ ժողովրդական ուսումնարանի ութ տարեկան ընթացքը մի դասատան մէջ է. այսինքն ութ տարեկան ընթացքը աւանդվում է մի դասատան մէջ, որ ութ բաժանմունք կայ և ուր ուրեմն աշակերտը ութ տարի պէտք է մնայ։ Գլխաւոր ուսուցիչները մի մի օրինակելի դաս են տալիս այստեղ. մնացած ժամանակ դասախօսում են պրակտիկանները, որոնց համագումար դասերը քննվում է Օրդինարիուսի նախագահութեամբ շարաթ մի անգամ։

Այս տարի կաւարտեն 34 հոգի ուսուցիչներ, որոնք պէտք է ժողովրդական կամ քաղաքային ուսումնարանի ուսուցիչ գտնան, տարեկան 800 մարկով կամ մօտ 400 բուրժուով և պատրաստ

մանկարանով։ Մեր հայ մանկավարժներից մի քանիները ևս այստեղ են լսել և ուսել մանկավարժութիւն, բայց նրանք ստանում են 3000 բուրժ, այսինքն երկու անգամ աւելի քան նոյն իսկ իրանց ուսուցիչ Քէրնը։

Աւետիք Տէր-Յակովբեանց

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—«Berliner Tagblatt» լրագիրը Կ. Պօլսից մի հետաքրքիր նամակ է ստացել, որի մէջ նկարագրվում է, թէ թիւրքաց մայրաքաղաքի մէջ ինչպէս են նայում թիւրքիայի և Ռուսաստանի յարաբերութիւններին վրա։ «Երկարատե հանդարտութեանց յետոյ, գրում է թիւրքացիք, բարձր քաղաքականութեան մէջ դարձեալ շարժումն է նկատվում։ Բ. Գուռը մտադիր է մի բողոքագիր ուղարկել պետութիւններին Բերլինի դաշնագրի բաժնումին վերաբերեալ յօդուածի մասին։ Ռուսաստանը դաւադրեալ բաժնումի նշանակութիւնը ամեն կերպ բարձրացնելով։ Փողոքը առաւ ձեռքով էին տրուվում Ոչ թիւրքաց չահերը, ոչ մասնատականներին և ոչ փոթիները ի նկատի չէին առնվում։ Փոթիներ կորցրեց իր նախկին նշանակութիւնը։ Բաժնումը դրաւն այն բոլոր տարրերը, որոնք նպաստում են նաւահանգստի բարելմանը։ Փոթիի 10000 բնակչներից այստեղ շատ աննշան մասը մնաց, որի համար բաւական է փոստային երրորդ կարգի կայարան։ Փոթիի նաւահանգստը կառուցանելու համար ծախսած քսան միլիօն լուրը զոհեցին, որպէս զի Բաժնումը հակառակ կողմ չունենայ։ Թիւրքաց բողոքագիրը մեծ աջողութիւն չէ կարող ունենալ, որովհետեւ, անգլիական քաղաքագետները Բաժնումը ուսուց ձեռքին վտանգաւոր չեն համարում հնդկական և պարսկական իրանց առևտրի համար։ Այդ բողոքագիրը, ինչպէս և ուրիշ դրա նմանները կը ծառայեն իբրև նիւթեր ապագայ ընդհանուր հաշիւների համար։

—Պէտից «Köln Zeitg.» լրագիրն գրում են հոկտեմբերի 6-ից, «Միւլան թագաւորի մօտ աղաքական և բարեկամ սերբիական թագաւորի դրութեան և նրա հայացքների մասին միջին եւրօպական դաշնակցութեան վերաբերութեամբ հանդերձ ինձ մի քանի մանրամասներ, որոնք կարող են պարզել այն բոլորը, ինչ որ սխալ հանդերձ են լրագիրները։ «Ամենից առաջ, ասեց իմ խօսակցը, անիրաւացի է այն բուրժ, իբր թէ Ռուսաստանը դիպլոմատիան կամենում իշխան Պէտեր Կարապետիովին սերբիական դահը բարձրացնել։ Նա կուսակցութիւն չունի Սերբիայի մէջ։ Միւս կողմից Միւլան թագաւորը համոզված է, որ սերբիական ժողովրդի մեծամասնութիւնը նրան չէ համակրում։ Եթէ ներկայումս սերբերը թագաւորը ընտրէին, մեծամասնութիւնը կը քուէարկէր չէր-նօգորթական իշխան Նիկոլային։ Վերջապէս անի-

րաւացի է լրագիրների և այն կարծիքը, իբր թէ Սերբիային յեղափոխութիւն է սպառնում։ Միայն Ռուսաստանը կարող է յեղափոխութիւն ծագեցնել, բայց ներկայումս նա այդ չէ ցանկանում, թէպէտ Սերբիան արդէն միացաւ միջին—եւրօպական դաշնակցութեան և Աւստրիայի հետ։ Ռուսաստանը տրամադրված է Աւստրիայի հետ պատերազմ ըսկսելու համար, բայց դուրսէ այն դէպքից, երբ Աւստրիան վերջնականապէս իր հետ կը միացնէ Բոսնիա ու Հերցեգովինան և կը շարժվի դէպի Սլաւոնիկ։ Իմ խօսակցի կարծիքով, Ռուսաստանը չէ կամենում պատերազմել Աւստրիայի հետ, չուղեւորվով մնասել նրա ներքին քաղաքականութեան զարգացմանը։ Ռուսաց առաջնորդող չըլանները համոզված են, որ սլավական տարրերը տիրապետող կը դառնան Աւստրիայի մէջ և այն ժամանակ գործերի դրութիւնը Ռուսաստանի համար նպաստաւոր կը լինի։ Պատերազմը հաւանական է։ Երբ սլավական տարրը տիրապետող կը լինի Աւստրիայի մէջ, գործերի դրութիւնը Ռուսաստանի համար չահաւետ ուղղութիւն կարող է ստանալ։ Այս է իմ խօսակցի կարծիքը։ Իմ կողմից կը նշկատեմ, որ այստեղի առաջնորդող չըլանները դուրսէ աւելի ձիւղ կարծիքի են։

—Բօլզարական «Сознание» լրագիրը հրատարակեց հետեւեալ չըջաբերականը։ «Մեզ պատուիրեցին յայտնել, որ Ռուսաց կառավարութիւնը, որի ներկայացուցիչը Եօնինն է, չէ կարող պատասխանատու լինել Յանկօվի և նրա այժմեան ընկերների գործողութիւնների համար, և որ Ռուսաց կառավարութիւնը կարող է միայն կասկածանքով վերաբերվել գործերի այժմեան դրութեանը բօլզարական իշխանութեան մէջ։ Միւս կողմից մենք գիտենք, որ Ռուսաստանը չուտում է հաւատարմատար կուղարկի, որին յանձնված կը լինի եռանդով գործել Բօլզարիային իր այժմեան սխալ դրութեանց աղաւտելու համար։

—Մուխտար-փաշայի յանձնարարութեան մասին «Neue Freie Presse» լրագիրն գրում են. «Սլովանի հաւատարմ մուշիքը յանձնարարութիւն չէր ստացել դաշնակցութիւն կապել կամ Թիւրքիան միացնել աւստրո-գերմանական դաշնակցութեանը։ Մուխտար-փաշան մի քանի անգամ խորհրդակցեց կոմս Կալնօկի հետ։ Աւստրիական և թիւրքաց դիպլոմատիան անկարող է չը հետաքրքրվել մի քանի հարցերով, որոնք դուրս են նրա ազդեցութեանց։ Բայց կոմս Կալնօկի կարողացաւ հաւատացնել թիւրք գեներալին, որ Աւստրիան բարեկամական դիտաւորութիւններ ունի Բացի այդ սլովանի դեսպանը մի համոզմունք կը տանի, որ ամեն դէպքում, երբ Բ. Գուռը կը գործէ խաղաղութիւնը պահպանելու համար, նա կատարեալ յոյս կարող է ունենալ աւստրո-գերմանական դաշնակցութեան օգնութեան վրա։ Ինչ կը վերաբերի Մուխտար-փաշայի այցելութեանը իշխան Բիսմարկին, նրա վրա ազդեցութիւն գործեց այն փաստը, որ ներկայումս թիւրքաց ծառայութեան մէջ բազմաթիւ գերմա-

լաւիկ են մէլքեռհօւ չորս կողմը ու ջրով սպառնում են, այն է ջրի մէջ, ինչպէս ասում են, ծրիծփել, եթէ մի քան չը բաշխի նրանց. նոյնպէս են վարվում մէլքերի հետ տղամարդիք։ Ինչպէս վճռել էինք, միւս օրը Լիճքի աղբի, կամ, ինչպէս սովորաբար կոչում են, Լիճքի աղբի դուրս գալ. բայց նախ քան բարձրանալը թուրքի գլուխը, որտեղով մեր ճանապարհն է ընկած, աւելորդ չեմ համարում մի քանի խօսք ասել Լիճքի աղբի մասին։ Լիճքի աղբը մեղրեցւոց ամառանոցն է, ընկած է նոյն անունով գետակի երկու կողմերում, Արագածի կամ Ալագիզի (Ալագէազ) ստորոտում։ Գետակը սկիզբն է առնում յիշեալ լեռան ձիւներից։ Այստեղից մի ճանապարհ կայ Ալագիզի վրայով, որ տանում է դէպի Ագուլիս կամ Օրդուբաթ։ Մի հինգ վեց տարի սրանից առաջ, բայց մի քանի հինգ վեց տարի անցած ևս անհետացել է, ինչպէս ասում են, «չէր»։ Բայց Մեղրեցի կնոջ գործը միայն ամառանոցն է մի վեց կամ ութ շաբաթ թիւթեանոց, իսկ մնացած ժամանակները օգնում է տղամարդին թէ տանը ու թէ արտաքին կանայք ամառանոցում կար են անում, չխկկա-

րոնդներին։ Երեւում է թէ ինչպէս աշխատանք մարդիկ են եղել. արտերը տերբասած ցածրանում են. իւրաքանչիւր արտի չորս կողմում տընկոտած են թիւթեաներ, տանձներ, չլորներ և որ զլխաւորն է ընկուզներին. փորել են առուաբոցեր, որոնք քանի քանի արտեր են ընդգրկում... Լիճքի աղբ չըջապատած է անտառներով, որոնք գլխաւորապէս բաղկացած են կաղնի և ուլախի ծառերից, բայց ոչ սակաւ են և ղլիկի, մալի, հացի, հունի, սղի, խնձորների, չլորների, գալլի-կեռասների և այլն ծառեր ու մասուրի, թրթուր (լաւ ձեռագիտ), ծխաւի (ցախաւի), խէշնի, մացառի և այլն թիւթեաներ։ Այժմ ասեմք մի երկու խօսք ևս մեղրեցիների մասին։ Երբ առաջին անգամ մտնէր մեղրեցից մէջը, աչքի ընկնող ու ամենահետաքրքիր բանը մեղրեցու կնոջ գլուխն է. ոչ մի տեղ չէր պատահի կանանց, որոնք այնպիսի ծանր ու անձուռնի գլուխ կապէին, որպիսի են մեղրեցի կանայք. հնագէտը դրանց գլխին կարող է գտնել այնպիսի հին դրամներ, որ հազիւ թէ գտնէր հնութիւնների փորելով։ Բաղդաւորապէս այժմ ազուրեցուհիների պէս են հագնվում ու գլուխ կապում, այն է բերանը, կամ ինչպէս ասում են, «չէր»։ Բայց Մեղրեցի կնոջ գործը միայն ամառանոցն է մի վեց կամ ութ շաբաթ թիւթեանոց, իսկ մնացած ժամանակները օգնում է տղամարդին թէ տանը ու թէ արտաքին կանայք ամառանոցում կար են անում, չխկկա-

նով*) դալթան **) են գործում, դուր են մանում, խոլվելով սորա վրանում, միւսի աւաշուխում են այն, որպէս զի ամբողջ տարուայ համար բաժանանալ Բալթաստանը սովորական բան է հայերիս մէջ։

Մեղրեցի տղամարդը, ըստ մեծի մասին, ամառը անց է կացնում գլուխը բաժանել արտերը ջրեւով. սովորաբար նրանք շարաթ երկուսից քաղի են Լիճքի աղբի, որպէս զի մի երկու օր աղատ մնան գիւղի մեծակներին ու ասիկներին։ Կիրակի օր կը տեսնեք որ թէ կանայք և թէ մարդիկ դուրսահանում են ծառերի չուղեւորում, ցուրտ աղբիւրների կողքերում, կամ թէ մի այլ խումը ուշադրութեամբ լսում է լրագիր (Մշակ) կամ մի այլ գիրք ընթերցողին, շատ հետաքրքրվում են տաճկահայերի վիճակով։ Անցեալ տարիները կամ թէ հնչեց այս տարի, Եթէ անտառի միջով հոսող առուի ուղղութեանը ման գալիք, դուր մի փոքր գնալուց յետոյ կը տեսնէիք, որ այդ խոր անտառում, առուի կողքին, սովորում են թէ գիւղական տղայք

*) Մի պարկ է խոտով կամ յարդով լցրած. երկու կամ երեք վերջօկ երկայնութեամբ տաք կլորիկ փայտի կտորներ վրա են տուած (չըջապատած են) թիւթով ու դրանց ծայրերը միասին հաւաքելով վերին մասում պնդացնում են, այնպէս որ փայտի կտորները մնում են կախ ընկած։ Չըխկկալու գործում են թիւթեալ դրութեան մէջ գնելով նրան։ Չըխկկան չէլիչ մասնիկից է ծագում, որովհետեւ գործելու ժամանակ փայտերը, փոխադարձ շփվելուց, չիլիւն են անդադար։

**) Գլայթան նշանակում է ԾԵՐՈՒՄԵՆ.

ու թէ աղջկերք. ուրախալի երեւոյթ չէ, սիրելի ընթերցող։ Մեղրեցիների համար, թէ և շատ կարճ, բայց միշտակարանիս ծրագրին համեմատ աւելի շատ գրեցի. յոյս ունեմ, որ մեղրեցուց կեանքից աւելի մանրամասն տեղեկութիւններ կը հաղորդեն նորանց որդիքը, իսկ այժմ շտապում ճանապարհս շարունակելու. ընկերներս սպասում են։

Որք ջրի, որք ձի նստած բարձրացանք թուրքի գաղաթը, ճանապարհը խիտ անտառի միջովն է ընկած. տեղ-տեղ անտառը կտրտած է ցորեն կամ գարի վարելու համար, հողի պակասութեան պատճառաւ։ Պիտի անցկենայինք «Լանլու դամի» արևմտ արտի մօտով. այստեղ շատերն են սրի ճարակ դարձել. մեզ նմանները մի հրացանի ու ատրճանակի վրա յուսալով միթէ կը համարձակվէին. ոտը դնել այստեղ, ի հարկէ ոչ, քանիսնեւրի անմեղ արևուն են թախել այստեղ։ Իսկ այժմ անվտանգ է։ Վերջապէս անտառից դուրս եկանք. սկսեցինք ցածրանալ. այստեղ են Միւլե ու Մնաշու կոչված թուրքաբնակ գիւղերը։ Զաւնապարհի երկու կողմը արտեր ու մարգագետներ են. ամեն տեղ անտառի խզճալի հետքերը ցոյց են տալիս, որ մի ժամանակ գլուխիւն ունեցել են. յայտնի բան է այդպիսի անխնայ կեանքով կտրտելու հետևանքը շատ զգալի պիտի լինի. դեռ այժմ իւրաքանչիւր առու կամ գետակ իր սաստկագոյն հեղեղներով ու տարեցատրի սաստկացող երաշտները վատթարագոյն ապագայի

*) Ալագուլ կամ Ալագուլ հայերէն վրան կը նշանակէ. չըջապատված է կամենալով. որ եղէգնիցն է գործվում։ Կտուրը կամարած է և ծածկված է թաղիքներով կամ ջէջմով։

Յայտն օֆիցերներն և աստիճանաւորներն կան: Իսկապէս Մուխտար-փաշայի յանձնարարութիւնը անմիջական հետեանք կարող է ունենալ: Բերլինից հաղորդում են, որ նորերումս վիշէլով կայրը թոյլ տուեց զերմանական շատ օֆիցերներին ժամանակաւորապէս մտնել թիւրքաց ծառայութիւնը:

«Köln. Zeitg. լրագրի մէջ տպւած է հետեւեալ թղթակցութիւնը Բերլինից, հոկտեմբերի 7-ից. «Կիւսապաշտօնական հաղորդութիւնները Մուխտար-փաշայի խորհրդակցութիւնների մասին Ֆրիդրիխ-փաշայի և վիշէնայի մէջ մեծ տպաւորութիւն են գործում և խօսակցութիւնների առարկայ են դարձնում: Ինչպէս միշտ պատահում է այսպիսի դէպքերում, այժմ էլ աշխատում են գտնել այն պատճառները, որոնք պահանջում են կիսապաշտօնական բացատրութիւններ: Գերմանիայի և Աւստրիայի վարմունքը Արդիայի բարձրագոյն հայկական խնդրի վերաբերութեամբ այնպէս է բացատրուում, իբր թէ աշխատանքները յօգուտ Հայաստանի անկախութեան վերջի վերջոյ Ռուսաստանի ձեռքը կը գցեն այդ երկրներ և հետեւապէս Գերմանիա և Աւստրիա չեն կարող նպաստել այդ աշխատանքներին: Այս էլ բաւական պարզ է: Ասում են թէ առաջ էլ, երբ Արդիան պահանջում էր Հայաստանի մէջ վերանորոգութիւններ մտցնել, նրանից վերջիսկ չարժաւորել չէին ծածկում: Մի կէտ ևս բացատրութեան կարօտ է: Կ. Պոլսի արդժանաւատ շրջանները հաւատալից են, իբր թէ, իբր Գիւլֆերին և Պոլսի վերադառնալուց յետոյ ընտ չէ բարձրացրել հայկական հարցը: Նա այդ արտա կէտ տարի առաջ, առաջարկելով Մուխտար-փաշային իբրեւ ընդունակ նահանգապետ: Կիսապաշտօնական հաղորդութիւնների համեմատ լորդ Գիւլֆերին առաջարկում է ինքնավարութիւն չէր նորին Հայաստանին, այդ պատճառով Հայաստանը չուտ թէ ու Ռուսաստանից կախում կը լինի: Գրանից եզրակացնում են, որ ոչ Գերմանիան և ոչ էլ Արդիան չեն կամենում նպաստել Արդիայի ձգտումներին Հայաստանի վերաբերութեամբ: Երկուսն էլ կրում, որ այդ ձգտումները Արդիայի ցանկացած հետեւանքները չեն ունենայ: Նշանաւոր է, որ յիշեալ յօդուածում Հայաստանի զոյգութիւնը վիճելի է դարձրած. «Հայերը, ինչպէս միշտ թիւրքերը ասել են, բնակվում են ինչպէս այդտեղ, նոյնպէս էլ Թիւրքերը միւս մասերում, բայց ոչ մի տեղ նրանք մեծամասնութիւն չեն կազմում, և նրանց ժողովուրդը համարող Ռուսաստանի շահերն է պաշտպանում: Ընդհանուր դիտել, որ եթէ Արդիան բարձրացրել է կամ բարձրացնելու է հայկական խնդիրը, նրա ձգտումները համակրութեամբ չեն ընդունվել: Ուրեմն նա չէ կարող յուսալ անդրոթիւնում վրա և հէնց այդ պատճառով զուցէ հայկական խնդիրը չը բարձրանայ»:

«Tamps» լրագիրը ասում է, թէ Բերլինի «Tageblatt» լրագիրը լաւ աղբիւրից տեղեկութիւններ է ստացել, որ արեւելեան խնդիրը և առաւելապէս զորքերը թիւրքաց Հայաստանումս:

Գլխականներն են: Աստուած վերջը բարի անէ: Երբ կամ չորս ժամից յետոյ իջնում էինք Ձուար կոչված գետի ձորակը, այդ ջուրը, որի առողջաբար լինելը վաղուց յայտնի է ամենքին, սկիզբն է առնում այն տեղերից, ուր թաղաւորում է յաւիտենական սառուց ու ձիւն, քանի քանի ոչխարներ ու այլ անասունների հօտեր ամբողջ ամառը կանաչ կերակուր են գտնում այդտեղ, լեռների լանջերում, ամենաներաշտ տարին անգամ Գետի միւս ափում, աւերակ դարձած գիւղից կանգուն ու չին մնացել է Ձուարու եկեղեցին: Գուր չառ հաղի կը պատահէ, որ աւերակ գիւղում կանգնած չը լինի նրա եկեղեցին սա կարելի է մեկնել նրանով, որ քուրդերը կամ պարսիկները—աների տարրը—մեծ յարգանքով էին վերաբերվում դէպի սրբութիւնները, որովհետեւ շատ սաստիկ վախենում էին սրբերի զօրութիւնից: Տարին մի անգամ այստեղ պատարագ են մատուցանում սովորաբար, որը լինում է վարդապետին: Այդ օրը կը տեսնէք աստ և անդ զոհերը դէպի արեւը դարձրած մորթում են, կրակ են առնում, շամփուրներ են պատրաստում ճիւղտներից, միս են եփում, միս են խորովում և այլն, իսկ ժողովուրդի մեծ մասը լքցնում է եկեղեցին, ուր հարեան գիւղի քահանայ պատառաւ է մատուցանում Ռուսաղոթիւն արժանի նախաճաշ, որ շատ սրբալից է մի և նոյն նշանակութիւն ու յարգանքն են վայելում թէ հայի և

նեղիկ ժամանակում եռանդոտ բանակցութիւններ անարկայ են դարձած եւրօպական պետութիւնների մէջ:

«Politik» լրագրի խօսքերով, Ղազի-Մուխտար-փաշան, իր վիշէնա մնալու ժամանակ, խօսելով Թիւրքիայի դէպի արեւ երկրները ունեցած յարաբերութիւնների մասին, յիշեց Հայաստանի մասին և Արդիայի ներքա վերաբերութեամբ ունեցած նպատակները:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՒՄԱՆԻՏԱՐ ԳՐՈՒԹԱԿԱՆՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 22 հոկտեմբերի 6-դ զօրաբաժնի հրամանատար գեներալ-էյտե-նանտ Բօսայ նշանակված է Օդէսայի ժամանակաւոր գեներալ-հասնագետի պաշտօնակատար և Օդէսայի զինուորական շրջանի զբոքերի հրամանատար: Երէկ հանդիսով տօնվեցաւ Ռուսաց Աղադեմիայի հարկաւորայ յօրքները, որը այժմ առնուելով է գիտութիւնների ակադեմիայի երկրորդ բաժնի. հանդէսը կատարվեցաւ Աղադեմիայի կոնֆերենց-դաշինքի մէջ: Ծաղիկներով և Պետրոս Մեծի, Եկատերինա II-ի և Ալեքսանդր I-ի կիսարձաններով զարդարված խորշի առաջ շինված բեմ վրա տեղեր բռնեցին Աղադեմիայի նախագահ Կոն Զօրսոյ, փոխ-նախագահ Բու-նեակովսկի և ակադեմիկ Գրօտ, որ նախագահում է երկրորդ բաժնին: Բեմի կողքերին կանգնած էին Աղադեմիայի միւս անդամները: Հանդիսին ներկայ էին ժողովրդական լուսաւորութեան միւստարը, սուրբ սինօդի օբեր-պրօկուրօրը, վարչական ուրիշ անձինք և պրօֆեսորները: Աղադեմիկ Սու-խօմլինովի ճառի և Պաշկինի մրցանակների հաշի կարգաւորց յետոյ կատարվեցաւ պատգամաւորների ընդունելութիւնը և ուղերձների ընթերցանութիւնը: Հոգեորակաւորմիայի ուղերձը, որ լի էր ազգասիրական զգացմունքների արտայայտութեամբ, ազմկալի ծափահարութիւններով ընդունվեցաւ: Հանդէսը վերջացաւ շնորհաւորական հեռագրիւնների ընթերցանութեամբ: Լուրերի համեմատ բօլգարական նախկին միւստար կառույցաւ նշանակված է Տվերի մէջ եղած զօրքերի հրամանատար: Նոյնպիսի պաշտօն կը ստանայ գեներալ Սօբօլով Ս. Պետերբուրգի մէջ: Ռուսաց Աշխարհագրական ընկերութիւնը հեռագրի ստացաւ Պրժեմլաւկուց, որ նա երէկ Կեախայից

թէ թուրքի կողմից և այս է պատճառը, որ վերջինս հայի մօտ հայոց եկեղեցիները կամ վանքերի անտնօնք է երգում: Աւերակների միջից անցնելով ու մի քիչ ևս դնալով, վեր եկանք դէպի Լիւշքու կամ Լիճքու գետը: Մինչև հիմա յիշած գետակներս, խառնվելով իրարու հետ կազմում են Մեղրու գետը, որը Մեղրուց մէկ վերստ հեռաւորութեան վրա թափվում է Մայր-Արաքսը: Լիճքը գետակի ձախ կողմումն է գտնվում: Գետ հեռուից տեսնում էք միջարկանի բարաշէն տըները, հարկ կտարներով, գիւղի մէջտեղում կանգնած է եկեղեցին, հայ գիւղերի յատկանշիչ: Պատմում էին, որ Լիճքից հազիւ թէ 30 տարի կը լինի, որ Ղարազաղից են (Արաքսի միւս կողմը) եկել: Յիշում են Լիճքի աւերակները իր եկեղեցիովը, իսկ այժմ բեկորների միջից կրկին ծագել է երկրորդ Լիճք: Կոտորների վրա ցորեն ու դարի էին կալում կանայքը, աղջիկներ ու երեխայքը: Տղամարդիկ դաշտերումն էին գործ տեսնում: Կանանց մի մասը գիւղից բարձր սարուն էին, որովհետեւ ոչխարը, ինչպէս ասում են, դեռ չէր քաշացել: Գիւղը ունի մօտ յիսուն տուն: Կլիման առողջարար է, սակայն ամառը ժամանակ առ ժամանակ բերում է իր հետ ջերմաւտ: Ապրում են վարուցանքով ու անասնապահութեամբ, նրանց ավրուստը այնքան էլ նախանձելի չէ: Մեղրեցիք իրանց փեթակները այստեղ են բերում ամառը չոգրի պատճառաւ: Այստեղ են բերում ամառը չոգրի պատճառաւ: Այստեղ են բերում ամառը չոգրի պատճառաւ:

Ուրդա ուղեւորեցաւ: Երէկ երեկոցան տօնվեցաւ Ս. Պետերբուրգի Մեծ Թատրօնի հարկաւորակը: Թատրօնը լի էր: Օթեակները հանդիսաւոր պատեր ունէին: Կատարվեցաւ ժողովրդական հիմնը, որ երեք անգամ կրկնեցաւ, և այնուհետեւ հանդիսի յարմար ոտանաւոր կարգացվեցաւ: Ներկայացումը կազմված էր Կայսրուհի Եկատերինայի «Ո՛ր ժամանակ» պիէսայից, «Օրֆէյ դժուրում» օպերայի կտորներից և «Երազ ամառային գիշերով» բալետից: Ֆլիգել-ադիւտանտ գնդապետ Կառլբարտ ուղեւորեցաւ Բօլգարիա:

ԽԱՐԿՈՎ, 22 հոկտեմբերի: Հոկտեմբերի 25-ից դադարեցվում են սուրհանդակի գնացքները Սեվաստոպօլի ճանապարհի վրա:

ԼՕՐԿՈՆ, 22 հոկտեմբերի: Գուլի տանող երկաթուղին խտտութեամբ պահպանվում է այն լուրի պատճառով, իբր թէ զիտաւորութիւն կայ ճայթեցնել այն գնացքը, որով Կոնստանդնուքը և Բուսուհին պետք է Հնդկաստան ուղեւորվեն:

ԲԵԼԳՐԱԿ, 22 հոկտեմբերի: Զայգօրի շըրջանը պաշարման զրուլթեան ենթարկվեցաւ, որովհետեւ ազգաբնակիւթիւնը հրաժարվեցաւ զինթափ լինել: Այդ շրջանի թագաւորական զործակաւոր նշանակված է գեներալ Նիկոլի:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ, 23 հոկտեմբերի: Փարիզի «Gaulois» լրագրի մէջ լուր տպվեցաւ, իբր թէ Բարձրագոյն ճաշի ժամանակ Գաւուլի մէջ, ուր հրաւիրված էր Ֆրանսիական նախկին զեսպան Ժօրէս, փոխադարձ կենացներ առաջարկվեցան Ռուսաստանի և Ֆրանսիայի բարօրութեան համար: «Journal de St. Petersburg» հերթում է այդ լուրը և ասում է, որ այդպիսի դէպքերում մինչև անգամ սովորութիւն չը կայ տօտեր առաջարկելու: Այդ լրագիրը անհիմն է համարում «Gaulois» լրագրի միւս լուրն էլ, իբր թէ իշխան Բիսմարկ կամենում է վերականգնել Լեհաստանը Գերմանիայի և Ռուսաստանի մէջ մի արգելք դնելու նպատակով:

ՓԱՐԻՑ, 23 հոկտեմբերի: Ծովապետ Մէյ-յերի տեղ Տօնկինի ջրերի մէջ եղած Ֆրանսիական նաւատորմի հրամանատար նշանակված է Ծովապետ Լէսսէպս: Օրերում կատարվելու էր դարձեալ 10 միլիօն ֆրանկ կը պահանջէ Տօնկինի արշա-

տեղ, զօրազգարար, չը մնացինք. եկանք Տաշտան կոչված հայի գիւղը: Այն ընդունելութիւնը, որ մենք նկատեցինք տաշտանցիների մէջ, չափազանց գովելի է, հայի հիւրասիրութեան իսկական օրինակն է: Բայց ընթերցողը թաշ իմանայ, որ այդպէս են վարվում ամենի հետ: Բայտաւորապէս պիտի խոստովանել, որ իմ եղած գիւղերից, մէկ երկուսի բացառութեամբ, որոնց մասին կարելի է ասել կոնանամ խօսելու, միւսների ժողովուրդը ճանապարհորդին իր սեղանից չի մերժի: Չը նախած, որ իւրաքանչիւրը մեղանից ունի իրա ճանանչը: *) այնու ամենայնիւ, բոլորեքներս մեր «ճանանչի» սենեակում վէր եկանք, չը կամենալով իրարից անջատվել: Անհեկը առաջիններից մէկն էր գիւղում, առանց լուսամուտների, դրան դէմ ու դէմ մի բուխարի. թէ սենեակը և թէ դուռը ցածր. անկիւններում դարի և զանազան գիւղացուն հարկաւոր իրեր էին թափված:

(Կը շարունակվի)

*) «Ճանանչ» ծագում է ճանաչել բառից. նշանակում ծանօթ, որ իւրաքանչիւր գիւղացի ունենում է զանազան գիւղերում և որի տանը նա միշտ իջնանում է:

Լանքի համար: ձիւղ չեն այն լուրերը, իբր թէ չինական զեսպանութիւնը օրերումս հեռանալու է Փարիզից:

ԲԵԼԳՐԱԿ, 23 հոկտեմբերի: Մինստրին-րի խորհուրդը որոշեց Սերբիայի ներքին բաժնիներում զօրքերի դժուար դրուլթեան պատճառով, դադարեցնել տպագրական և հասարակական ժողովների օրէնքների գործադրութիւնը և մտցնել սկզբնական ցենզուրա: Թագաւորական հրամանով պահանջվում էր զօրքերին պէտք է պահեն այն տեղական բնակիչները, որոնք մտցրած է բացառական դրուլթեան: Օթիցերների և ունտեր օթիցերների ռոճիկը կրկնակի կը լինի բացառական դրուլթեան ժամանակ:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ВЪ РЕДАКЦИИ
ГАЗЕТЫ „МПАКЪ“
ПРОДАЕТСЯ БРОШЮРА
НА РУССКОМЪ ЯЗЫКѢ
"ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ПОЛОЖЕНІЕ
ТУРЕЦКИХЪ АРМАНЪ."
Цѣна 25 копѣекъ.
Сор. Тригорія Ѧ р у р и и.

ՄԻ ՏԻԿԻՆ, որ 12 տարի ՎԱՐԺՈՒՀԻ է եղել հայոց ազգային ուսումնարանների մէջ, ցանկանում է տնային ԴԱՍԵՐ ունենալ ուսաց և հայոց լեզուներից, նոյնպէս և բոլոր առարկաներից: Հասցեն թաղն է Մշակի՝ խմբագրատանը: 2—2 (2)

ՄԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԿ
կամենում է ունենալ տնային ԴԱՍԵՐ, ՉԱՓԱՌՐ ԳՆՈՎ: Հասցեն թաղն է ՄՇԱԿԻ՝ խմբագրատանը: 2—3 (2).

39—50

ՄԱՍՆԱՌՈՐ ՀԱՌԱՏԱՐԱՏԱՐ
Պ. Մ. ԼԵԲԵԴԻՆՍԿԻ
Տեղափոխվեց Սօլժակիսկայա փողոց, Սպանդարեանի տունը № 12, Կալուճական բանկի դիմաց:

10—10 (2)

Типографія Канцеляріи Главнонач. Гражд. час., Лорисъ-Меликовская ул., д. ваз.